

ÎNCHEIERE

27 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Svetlana Filincova

Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Victoria Pelin, reprezentată de avocatul Victor Panțaru,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Pelin Victoria împotriva lui Titica Victor, intervenienți accesorii Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Ialoveni și Direcția Protecție a Drepturilor Copilului sectorului Centru, municipiul Chișinău privind încasarea pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor, stabilirea domiciliului copilului minor cu mama și cererea reconvențională înaintată de Titica Victor împotriva Victoriei Pelin cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor cu tatăl,

împotriva deciziei din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 14 noiembrie 2017, Pelin Victoria, reprezentată de avocatul Marin Jalbă, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Titica Victor cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor cu mama și încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor.

În motivarea acțiunii a indicat că la 15 aprilie 2011, în orașul Modena Republica Italiană, s-a născut xxxx, fiul reclamantei Pelin Victoria și al pârâtului Titica Victor. Prin hotărârea din 20 decembrie 2012 a judecătoriei Ialoveni, a fost recunoscută paternitatea lui Titica Victor asupra copilului xxxxx. La 10 ianuarie 2013, prin avizul Oficiului Stării Civile Cantemir a fost schimbat numele copilului din xxxxx în xxxx, în baza hotărârii judecătorești de recunoaștere a paternității.

Reclamanta a invocat că din momentul nașterii copilului xxxx - xxxxx, pârâtul nu a contribuit nici într-un fel la întreținerea acestuia. După nașterea copilului, Pelin Victoria, pentru o perioadă de timp a revenit în Republica Moldova, însă, ulterior a plecat la muncă în Republica Italiană pentru a trimite bani în vederea întreținerii celor doi copii minori ai săi. Mai mult de 6 ani de la nașterea copilului, reclamanta a fost nevoită să întrețină de una singură cei doi copii minori, asigurându-i cu produse și îmbrăcăminte.

Reclamanta a menționat că a înmatriculat fiul cel mic la o grădiniță privată, achitând suma de 3000-4000 de lei lunar. Deoarece, a intenționat să solicite autorităților italiene încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, din contul tatălui său, ultimul a părăsit hotarele Italiei. În Republica Moldova, Titica Victor nu lucrează oficial, acesta fiind antreprenor, având o afacere pe care o desfășoară fără a avea înregistrată vreo formă juridică de organizare, în legătură cu ce a considerat

oportună stabilirea unei plăți fixe de încasare a pensiei de întreținere a copilului minor.

A susținut reclamanta că Titica Victor nu doar că nu a dorit și nu a achitat pensia de întreținere a copilului minor, dar și a negat paternitatea acestuia asupra copilului, demonstrând repetat că acesta nu recunoaște și nu întreține sub nici o formă copilul său minor.

La data de 11 mai 2018, Titica Victor a depus cerere reconvențională împotriva Victoriei Pelin cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor cu tatăl.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că copilul minor din luna ianuarie 2013 și până în luna martie 2017 a locuit numai cu tatăl, în com. Răzeni, raionul Ialoveni, iar de la vârsta de 3 ani (în 2014) a început să frecventeze grădinița "Alunelul", aflându-se numai la întreținerea sa personală. În acea perioadă reclamanta se afla cu traiul în Republica Italia. Copilul mai mare al reclamantei, de asemenea, un timp a locuit la Titica Victor, perioadă în care Victoria Pelin nu a contribuit cu nimic la întreținerea și educarea copiilor.

Reclamantul a indicat că în luna martie 2017, Victoria Pelin a revenit în țară și sub pretextul de a se vedea și a fi împreună cu copilul pe o perioadă scurtă, l-a luat cu ea înscriindu-l la o grădiniță privată din mun. Chișinău, ulterior aceasta plecând în Italia. După plecarea reclamantei, Titica Victor regulat a vizitat atât copilul comun, cât și copilul dânzei, însă după reîntoarcerea reclamantei în țară, aceasta i-a interzis să-și mai vadă copilul. Disponând de condițiile necesare, fiind ajutat de mama sa a întreținut și a educat copilul său minor.

A solicitat stabilirea domiciliului copilului minor xxxxx, a.n. xxxx cu tatăl, în raionul Ialoveni, com. Răzeni.

La 11 mai 2018, Pelin Victoria, reprezentată de avocatul Marin Jalbă, a depus o cerere de concretizare a cerințelor și a invocat că copilul minor a împlinit vârsta de 7 ani și astfel acesta are nevoie de o îngrijire specială și o atenție sporită. De la naștere a fost întreținut și îngrijit doar de mama lui, dovadă servind faptul că copilul s-a născut la xxxxx, iar paternitatea a fost recunoscută la xxxxx, ceea ce demonstrează că tatăl nu doar că nu a recunoscut copilul, dar nici nu a contribuit la creșterea și educarea lui.

Reclamanta a relatat că copilul a frecventat grădinița în Republica Italiană și toate cheltuielile au fost suportate de către dânsa, însă pârâțul eronat a invocat că copilul a frecventat grădinița nr. 2 "Alunelul" din raionul Ialoveni, satul Răzeni timp de 3 ani. A specificat că administrația grădiniței nr. 2 "Alunelul" a corectat eroarea prin care a indicat că copilul a frecventat 3 ani grădinița, indicând că copilul a frecventat grădinița din satul pârâțului doar pe o perioadă de aproximativ 6 luni, omițând să radieze din registru numele copilului, până în prezent.

În final, în urma concretizării pretențiilor din acțiune, reclamanta a solicitat stabilirea domiciliului copilului minor xxx a.n. xxxx cu mama Pelin Victoria; încasarea pensiei de întreținere a copilului minor de la pârâțul Titica Victor în beneficiul reclamantei Pelin Victoria în sumă lunară de 2000 de lei pentru perioada din xxxxx până la atingerea majoratului de către copil și încasarea cheltuielilor de judecată din contul pârâțului Titica Victor în contul reclamantei Pelin Victoria.

Prin încheierea protocolară din 11 mai 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni au fost atrași în proces ca intervenienții accesorii Direcția Asistența Socială și Protecție a Familiei Ialoveni și Direcția Protecție a Drepturilor Copilului sect. Centru, mun. Chișinău.

Prin încheierea din 11 mai 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni a fost primită în procedură cererea reconvențională depusă de Titica Victor împotriva Victoriei Pelin cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor cu tatăl.

Prin hotărârea din 02 iulie 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni, a fost admisă parțial acțiunea înaintată de Pelin Victoria: s-a stabilit domiciliul copilului minor xxxx, născut la xxxxx cu mama Pelin Victoria, născută la xxxxx; s-a încasat de la Titica Victor în beneficiul Victoriei Pelin, pensia de întreținere a copilului minor - xxxxx, născut la xxxxx în mărime de 1000 de lei, lunar, începând cu 14 noiembrie 2017 și până la atingerea majoratului de către copil. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. În partea prin care pârâtul a fost obligat la plata pensiei de întreținere hotărârea urma a fi executată imediat. A fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea reconvențională înaintată de Titica Victor împotriva Victoriei Pelin cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor cu tatăl; s-a încasat de la Titica Victor taxa de stat în sumă de 360 de lei.

Prin decizia din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Victoria Pelin, reprezentată de avocatul Victor Panțîru și a fost menținută hotărârea din 02 iulie 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni.

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a reținut că la stabilirea cuantumului pensiei alimentare, necesare pentru întreținerea copilului minor, instanța de fond în hotărârea atacată a argumentat temeinic și legal cu privire la obligațiile ambilor părinți în întreținerea copiilor, a luat în calcul informația de la Biroul de statistică cu privire la minimul necesar pentru întreținerea minorului, și a ținut cont de salariul și de posibilitățile financiare reale ale pârâtului.

De asemenea, instanța de apel a considerat că sunt nefondate alegațiile apelantei privitor la solicitarea încasării pensiei de întreținere în mărime de 2000 de lei, or, s-a ținut cont de starea materială și familială a părților și de alte circumstanțe importante și, în special, de informația publică furnizată de Biroul National de Statistică al Republicii Moldova, care atestă că minimul de existență al unui copil în vârstă de 7- 17 ani pentru anul 2017 este de 2002,50 de lei.

Totodată, în opinia instanței de apel, toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelantă/recurentă sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le-a apreciat ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței.

La 21 ianuarie 2019, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal, Victoria Pelin, reprezentată de avocatul Victor Panțîru, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural, a interpretat în mod eronat legea, nu a aplicat legea care urma să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 29 noiembrie 2018.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 09 ianuarie 2019, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 21 ianuarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Victoria Pelin, reprezentată de avocatul Victor Panțîru, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Victoria Pelin, reprezentată de avocatul Victor Panțîru, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Victoria Pelin, reprezentată de avocatul Victor Panțîru, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Victoria Pelin, reprezentată de avocatul Victor Panțîru, împotriva deciziei din 29 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Svetlana Filincova

Victor Burduh